

DOMOVINA

Objava dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Depisi naj se izvešijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirane. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje krona temeljne pristojbine ter od vsake petu vrste po 20 vin. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratne inseriranje primerni popust. — Hroščina za vsake leto 8 kron, za pol leta 4 krona, za štiri leta 2 kroni, katera naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Govor poslanca dr. Ploja o proračunski razpravi 25. svečana.

(Konec.)

Povdariti hočem še nadaljno okolnost, da se na primer v istrskem deželnem zboru in terpelacije, vložene v hrvaškem jeziku, odgo varja od vladnega zastopnika v italijanskem jeziku. (Čujte, čujte!) Hrvatski istrski poslanci so se v tem oziru pri vladi že večkrat pritožili; a doslej se ni zoper to še storilo ničesar.

Imeli bomo priložnost o teh razmerah in tudi o razmerah v Istri govoriti še pri neki drugi razpravi; porabili pa bomo v prvi vrsti priložnost, govoriti o razmerah v Istri in povdariti, da je valed napak prejšnjih vlad in valed te nesrečne politike, ki se jo pelje že desetletja v Trstu, prišlo do razmer, ki pomenijo s stališča avstrijskih skupnih koristi težek udarec avstrijski državi ideji.

Gospoda moja! Ozreti se hočem zdaj še na kratko na izvajanja cenjenega g. kolega dr. Bartolija. Južna domišljija, ki je Italijanom lastna in ki je na polju italijanske književnosti in umetnosti ustvarila toliko lepega, je dr. Bartolija le preveč premagala. Predložil je štiri pritožbe in navedel trditve, ki nosijo na čelu pečat pre tiravanja, ter bi po mojem mnenju tovariša dr. Bartolija samega najbolj presenetilo, ako bi jaz hotel oporeči njegove trditve. Menim, da je to storil včeraj cenjeni kolega dr. Ferjančič na jako izdaten način, ali jaz bi rad danes g. poslancu iz Primorja stavil nek nasvet.

Mi Slovenci in Hrvatje se popolnoma zla gamo, ako dajo gospodje laški poslanci iz Pri morja danes tukaj izjavo, da so zadovoljni, ako se z njimi, z Italijani postopa prav tako, kakor s Slovenci in Hrvati v Primorju. (Veselo!) In jaz vas zagotavljam, da mi nikakor ne zahte

vamo, da se z nami na isti način postopa, ker mi smo popolnoma zadovoljni s tem, ako vlada in vladni organi postopajo z nami nepristranski in pravično. Mi ne potrebujemo nikakega pred postavljenja, kakor ga živite vi v najboljše meri. (Pohvala).

Za slučaj pa, da bi naš nasvet sprejeli, bi vas, čeprav sem politični nasprotnik italijanskih poslancev, kot vaš tovariš v zbornici vendar opozoril na to, da bi potem komaj tretjina ita lijskih poslancev iz Istre se vrnila v to zbor nico. (Medkllici).

Gospoda moja! Menim, da bi se svoji na logi kot govornik pri generalni razpravi le v nepopolni meri odzval, ako se ne bi vsaj v ne katerih besedah ozri na včerajšnji govor njegove ekscelence gospoda ministrskega predsednika.

Gospoda moja! Ta govor je bil dovršen po obliki, prešinjen od neke gotove vzvišene samo zavesti, poln obljub, poln zdaj rahlejših opominov in le preveč bogat abstraktnih spekulacij glede vrednosti in namena parlamenta, glede vred nosti in namena nagodbe z Ogrsko in glede škodljivosti narodnostnega prepira — rekel bi — poln izvajanj, ki imajo v sedanjih resnih časih, ko moramo manj izjav, kakor pa krepkega do ločnega delovanja zahtevati (Pohvala), le jako dvomljiv pomen.

Gospoda moja! Ta govor je bil tudi zelo zanimiv zategadelj, ker je zmanjšal vtis, oziroma, boljše rečeno, ker je preklical edino naravno in pravilno razlago znanega državniškega govora ministrskega predsednika. Ta govor je bil tudi v toliko zanimiv, ker je melodija glede nagodbe z Ogrsko že precej nizko padla in je zelo rahlo donela. Morda se še spominjate, gospoda mojca, na zvoke fanfar, ki smo jih čuli v govoru nje gove ekscelence dne 17. oktobra, zvoke, katere je vsa zbornica vriskaje pozdravila. Sedaj je njegova ekscelenca ubrala že nežnejšo melodijo,

ki je morala biti po mojem mnenju k večjemu na Ogrskem zložena. Včerajšnji govor gospoda ministrskega predsednika smo zasledovali z dolžno pazljivostjo, ali jaz menim, da je velika večina te zbornice ob tozadevnih izvajanjih nje gove ekscelence ostala prav skeptična in hladna ter je le tedaj z hrumečim ploskanjem prekinila to tišino, ko se je ministrski predsednik spo minjal visokih ustavnih vladarskih kreposti in prave očetovske skrbi njegovega veličanstva cesarja do svojih narodov.

Vtis, ki ga je napravil govor ministrskega predsednika v tej zbornici, se da povedati v kratkih besedah, ki se glase: Poročilo že slišim, ali mu ne zaupam.

Gospoda moja, zaupanja nam res močno nedostaja. (Pritrjevanje). In to je čisto razum livo, ker se vladne programatične izjave ne strinjajo z njenimi deli prav v najvažnejših točkah, in vlada, ki vedno kaže na to, da za sleduje določno in — kakor daje umevati — na veliko zasnovano politiko, se oprezno kakor na jajcih vrti med posameznimi strankami, ta vlada izrablja svojo moč v najrazličnejših kon cesijah, ki jih dela danes tej, jutri zopet drugi veliki stranki, ta vlada ubija svojo moč v pri zedevanju, da vedno le najbližnji povod k pre piru skrbno odstrani. (Pritrjevanje).

Vlada naj bi vendar že enkrat uvidela, da bode njena politika le tedaj svesta si določnega cilja, ako premeni svojo devizo, biti ednako pra vična nasproti vsem avstrijskim narodom, iz kopice besed, ki morejo slepiti danes le še ne vedneže, v resnično in v vsakem oziru dejanski veljavno točko, na katero se bode ozirala ne le vlada temveč tudi državni organi. (Pohvala). In s tem končam. (Živahna pohvala in ploskanje. — Govorniku čestitajo).

LISTEK.

V širokem svetu.

Češki spisal Jan. Janča.
(Posl. Podravski.)

Jasna zimska noč je. Po поваški dolini besni vihar nalik zdivjanemu konju. Ne vstavi se nikjer; na poti mu stoje od mrazu otrpnela drevesa — pa polomi ž njih veje, vzleti kvišku in spustivši se znova navzdol, pridrvi na skod laste strehe slovaških koč ter odnaša ž njih plasti snega in kosove črnih skodel. Jarki ob cestah so od nanešenega snega povišani in skoro zasuti; zameti spravljajo s krajem ne seznanjega in nepredvidnega popotnika v nevarnost. Mesec in milijoni zvezd gleda z medlimi očmi, kako preprihava veter zemljo na vseh udih kako se v divjem plešu vrti nad razvalinami pomenljivega trenčanskega gradu in niže pod njim nad Tren činom, ki je videti iz daljave podoben grobišču, pripravljenem za ednega izmed borečih se na rodov. Bodisi Mažar, bodisi Slovák. A tam v da ljavu stoje kot stražna vojska mogočne gore, pripravljene za oni čas, ko se vsa поваška ravan odzove s slavc-klici valed zmage nad zlobnim so

vražnikom, ko bistrí Vah odnese na valovih ra dostno poročilo daleč na vzhod, za Donavo in še dalje k Črnemu morju, tjakaj, odkoder je na Slovaško prišla vsa nesreča...

Štefan Ulični je sedel v kotu v sobi na klopi, sključen, v oguljeni srajci. Ni spal, ni mogel, dá, ni smel zaspati. Njegove oči so se sedaj pa sedaj obračale k peči, v drugi kot sobane, kjer je na bednem ležišču ležala bolna njegova žena. Medli, žolti blesk oljnate svetilnice je metal na z raskami razorano lice slabo svetlobo, pri čemur je izgledala bolnica, kakor bi jo imeli že položiti v krsto. Zaspala je. Samo težko dihanje ter krčevito zatezanje mišic je javljalo, da še živi. Zaspala je in bilo ji je, na smrt bolni ženi, nemara bolje, nego temu revnemu možu, ki je z obupno poslušal tuljenje besnega viharja. Ona ni čutila v tem hipu krutih bolečin, ki so ugo nabliale krasno njeno telo, toda on? On, ki je kakor angelj varuh čuval nad njo, se je tresel od mrazu, ki je prodiral skozi špranje v napol zakurjeno sobo; on je obupal nad svojo nesrečo, da ne more pomagati, ne more rešiti svoje so proge. Ne more! Sroe bi si strgal iz telesa za njo, poslednjo kapljico krvi preli, da bi jo mogel s to žrtvijo rešiti; toda s svojim življenjem ne more kupiti njenega življenja.

In iz očí dobrega moža je kanila solza za solzo ter polnila njegovo skrbipolno obličje. Kó bi imel denar... Denar! — Kos leskeče kovine ali pomalanega papirja, pa koliko visi na njem človeških življenj! Bogatin razmetava denar na potratno življenje, za veselice, ta revež pa ga nima niti toliko, da bi omislil svojim dragim zdravniško pomoč, da bi jim pripravil to, kar zahteva od njega bolno telo.

Revež je. Nima ničesar, nego ti dve žuljevi roki, pa tudi s tema ne more nič priložiti, ker je — Slovák! Kar so mu mogli dobri ljudje ste riti, so mu storili; prinašali so bolnici, kar so imeli najboljšega — toda kaj ji je to pomaglo, ko pa ona tega ni potrebovala. Potrebovala je zdravniške pomoči, on pa je potreboval denarja in tega mu sosedje niso mogli dati, ker ga niti sami nimajo, ker so že sami vse oddali na ma žarske urade in zavode. A žid — ta revežu tudi ne posodi, ko bi se tudi zgrudil na kolena pred njim ter si jih oklečal do krvi.

Pa tudi od zaslužka so ga odgnali, kakor druge njegove tovariše. Djal je pri železnici. To je bilo težko delo, zlasti po zimi, ko mora s svo jimi otrplimi rokami dvigati in nositi cent težka bremena. Toda on si je pri tem zapel sveto ali posvetno pesmico, kakor mu je katera prišla v

do primernih prostorov, ker jim mestni magistrat dela ovire in pripravlja kolikor možno velike težkoče. Tudi napram našemu društvu je že parkrat zahrbtno nasprotoval in skušal društvo postaviti na cesto, a prišel je, hvala Bogu, prepozno. Da pa se takim in enakim neprijetnostim izogne, je začelo društvo misliti na to, da si postavi svoj lastni društveni dom, kjer mu bode zagotovljen še lepši napredek. Zato bode društvo izdalo bloke ter jih razprodajalo ob raznih priložnostih, da si pridobi tako osnovno glavnico. Upamo, da bodo vsi naši rodoljubi šli društvu pri tem na roko; nedvomno bi to bil velik narodni pridobitek za Celje, ako dobimo poleg „Narodnega doma“ še „Delavski dom“.

(Slovensko gledališče v Celju) Pretečeno nedeljo (9. marca t. l.) so igrali v „Narodnem domu“ v Celju narodno igro v petih dejanjih s petjem — „Rokovnjače“. Veselili smo se na to, po Slovenskem proslulo igro in ne zastoj! Že ob pol osmi uri je bila dvorana natlačena polna, mnogi niso dobili prostora in so se morali vrniti. Bili smo radovedni, kako bodo naši diletantje izvršili svojo težko nalogo, — ker igra ni lahka. — In od dejanja do dejanja je raslo navdušenje občinstva in ploskanje ni bilo prišlo, kakor mnogokrat, da se samo pohvali požrtvovalnost in trud, če se že ne more pohvaliti dotičnik sam — ampak ploskali smo s srčnim veseljem v zahvalo našim igralcem, ki so svoje vloge izvrstno rešili ter nam priredili res krasen večer. Kdo ni z veseljem gledal vselega junaka Mozola (g. Salmič), ki vzame 5 rokovnjačev na vsak prst? Kdo bi se ne smejal njegovim pristno domačim dovtipom in filozofično smešnim razmotrivanjem. Bil je res krasen ta Mozol. In nič manj izbreren je bil rokovnjaški glavar, simpatični Nande alias Grog (g. Spindler), izbreren kot glavar s svojim moškim, ponosnim nastopanjem, in krasen — popolnoma naraven kot ljubimec! In njegova Polonica — to je res lepo dekle, najljubša devojka, s katero se vese limo v veselih trenutkih in katere bo je naša bo! Igrala je gđ. Sernečeva Polonico nepretirano in ljubko in je mnogo pripomogla k velikemu uspehu igre. Pri petju odlikovala se je naša primadona gđ. Vrečerjeva (Nona), katere diven glas smo kaj radi poslušali tudi v Crnem grabnu. Da, ta Crni graben je bila lepa, živahna in romantična slika. In Rajtguzen je zbijal v njem šale — ta prekanjeni konj — ki tat Obloški Tonček (g. dr. Karlovšek). Tudi obrazi našimljenih rokovnjačev s svojimi čednimi ljubici so se z nami smejali. Poleg tega prizora je vobče ugajal prizor med Mozolom in hlapcem Francetom (g. Terček), ki je bil jako lepa, popolnoma nova figura — in pa oni prizor mladih vojakov, ki so na občno željo morali svojo koračnico še enkrat zapeti. In kako so korakali ti vojaki! Posebno oni, ki je pri vходу najzadnji mogočno in široko korakal kakor petelin! In v salonu se je elegantno vedla gospa Poljakova (g. dr. Karlovškova) to krat kot ljubica mati in mnogoizkušena žena.

Medtem pa je zunaj razgrajal vihar dalje, kakor bi se tekmoval z onimi, ki ubijajo telo in dušo človeško. Mraz je prodiral v sobo Uličnega skozi vse špranje. . . . Zunaj se je začel nakrat udariti, kakor bi nekdo vrgel poleno v vrata. Bolnica se je prebudila; čutila je, kako prodira mraz do nje, kako ji jamejo dregetati udje. . . . S klepetajočimi zobmi zakliče bolnica komaj polglasno:

„Stefan!“

Ni slišal; trdno je spal

Bolnica ponovi klic še enkrat — v drugič — na to pa umolkne ter si globoko oddahne. . . .

Svetilnica na mizi je zabiskala ter povsem ugasnila. Zunaj pa je razgrajal vihar dalje ter tulil tako žalostno, kakor bi objokoval izgubljeno srečo. . . .

Ko se Ulični sprebudi, zagleda ženo že otrpelo. . . . Anica se je vrnila iz šveta uprav ob času ko so odnašali iz hiše preprosto rakev. Mati ni več potrebovala zdravil — denar so porabili za pogreb. . . .

Blizu za teden dni po pogrebu so javljali časniki novico o odlikovanju mladega načelnika bližnje postaje. . . .

Rezika (gđ. Cizeljeva) ji je bila družica, lepa in simpatična igralka. Nje ljubimec, oskrbnik iz Kolovca, g. Štefan Poljak je pa bil sicer jako dober, pa malo preveč razburjen. Jako dobro je igral dr. Burger (g. Golar). Z njegovim častitljivim kretanjem in primernim glasom je bilo občinstvo jako zadovoljno. Sodnik Gavrič sicer ni imel velike vloge — pa g. Rebek ga je dobro dal; seveda mu je bolj pristojala maska Tomaža Velikonje. Tudi ostali sodelujoči, tako gospodične: E. Dobršekova, (Hudmanova Jera); S. Cizeljeva ter gg. Makovec (Bojec) Dobršek (Urš Telečnjakar), Cvetkovič, Gregorec (Rakovec) itd. ter ves pevski zbor so častno rešili svoje vloge in je bil vtis cele igre jako ugoden in harmoničen. K uspehu je pripomogla mnogo vrta naša godba s svojim kapelnikom g. Korunom. Pričakujemo, da se bo v kratkem igra ponovila. Da bo umetni in gmotni uspeh reprize tak, kakor je bil tokrat, je dramatično vodstvo sigurno.

(Društveno veselico) priredi „Delavsko podporno društvo v Celju“ na praznik sv. Jožefa, v sredo, dne 19. marca 1902. Vstopnina: vstop v parter 1 krona (obitelj 2 kroni); — na galeriji za osebo 40 vin. — Program je zelo obsežen in bode ta veselica jako zabavna in res pravzanimiva; obile in izbrane pevske točke, ki jih bode pel moški zbor, bodo gotovo zadovoljile vse ljubitelje petja, prav tako je igra dobro nastudirana in bo nedvomno po svoji šaljivosti izzvala mnogo veselja. Opravičeno pričakujemo, da se bode naše narodno občinstvo, mestno in zlasti okoliško, ki je že čisto pokazalo, da zna ceniti veliki pomen naših narodnih društev, tudi ob tej priliki odzvalo vabilu edne najvažnejših narodnih postojank v Celju in bo napolnilo dvorano „Narodnega doma“. S tem bomo pokazali svojo radost nad lepim razvojem tega prevažnega društva, katerega namen je bodriti narodno zavest med delavstvom, in z obilnim posetom bomo mlademu pevskemu zboru dali novega poguma za nadaljno delovanje.

(Družba sv. Cirila in Metoda) je lansko leto prejela večjih ali manjših podpor od nekaterih slovenskih občinskih zastopov, mnogih po sojilnic in od nekaterih drugih društev po raznih krajih slovenskega ozemlja. Pozivljamo tudi letos z nujno prošnjo vse slovenske občine, posojilnice in razna druga društva, ki morejo odločiti kak dar v dobre namene, naj ne pozabijo naše občne slovenske družbe sv. Cirila in Metoda, ki izvršuje dobrodelnost v najplemenitejšem smislu — skrbec za versko, patrijotično in narodno vzgojo slovenske dece na najnevarnejših postojankah mile nam domovine.

(Živalske bolezni na Štajarskem) V naslednjih krajih Spod. Štajarja razsajajo kužne živalske bolezni: V Topolšici, okraj Slovenjgradec je razširjen smrkelj, v Lučah, okraj Celje so razširjene garje, steklina je razširjena v Rospohu, okraj Maribor.

(Porotne obravnave.) 17 letni Jos. Kolšek, obtožen požiga in tatvine, je bil te dni pred tu kajšnjimi porotniki oproščen Kolšek, doma iz Vojnika, je bil obtožen, da je zažgal v Višnjavi gospodarsko poslopje Jos. Prekovškega, da je imel ta škode 6830 kron. Porotniki so zanimali krivdo s šestimi glasovi. Dne 7. t. m. je stal pred celjskimi porotniki 60 letni, zakonski J. Podgoršek od Sv. Križa pri Stranica, obtožen, da je svojo 23 letno ženo vstrelil iz ljubosumnosti. Njegova žena je namreč porodila, on pa je trdil, da otrok ni njegov; to mu je bilo povod, da je storil zločin in svojo ženo smrtno nevarno ranil. Porotniki so ga spoznali krivim in bil je obsojen na 15 let težke ječe, poostrene s postom. Dne 8. t. m. se je imel zagovarjati 23 letni J. Herzeg, tat iz navade in njegov 17 letni drug. Herzeg je lansko leto pobegnil iz ječe nekje na Hrvaškem, in ker so mu bila ondi tla prevročna, je prišel sem na Štajarsko. Tukaj je storil več tatvin, obtožen je bil, da je ukradel v Brežicah nekemu kmetu 300 gld., a tega mu niso mogli dokazati. Bil pa je spoznan krivim goljufije pri hazard igri, javnega nasilstva itd. Bil je obsojen v osemletno ječo, njegov tovariš pa v petletno.

(Poštna vest) Učiteljevi soprogi g. Mariji Kvac v Št. Martinu pri Celju je podeljeno mesto poštne ekspeditorice pri ondtnem poštne uradu.

(Bralno društvo v Št. Pavlu pri Preboldu) je doseglo s svojo predpustno veselico popoln uspeh. Gluma „Bob v Kranju“ je bila prav dobro uprizarjena, vsled česar je mnogo poslušalcev izreklo željo, naj se še edenkrat predstavlja, ali pa se naj vrli diletantje v kratkem zopet izkažejo s kako novo igro. Po predstavi bila je prav prijetna prosta zabava s plesom. Svirali so cigani. Delovanje društva je jako intenzivno. Lansko leto je izdalo za knjige in časopise 271 kron, kar je za tukajšnje razmere zelo veliko. Pa tudi letos ne bode zaostalo, ampak upamo, da bode v marsikaterem oziru celo napredovalo. V odbor so bili voljeni za tekoče leto sledeči gospodje: Franc Hmelj, predsednik; Janez Vasle, podpredsednik; Anton Uršič, tajnik; Anton Vasle, blagajnik; Ludovik Uršič, knjižničar; Rudolf Pevec in Franc Grahor, odborniška namestnika.

(Novi most pri Prihovi blizu Mozirja) bode letos v spomladi dograjen. Sedaj se delajo vse priprave zanj, teše se les itd. Pravijo, da bode novi del ceste in most že meseca maja izročen prometu.

(Za kolesarje.) Nemško kolesarsko društvo „Der deutsche Radfahrerbund“ imelo je leta 1901 članov 44841 od teh je bilo udov na Avstrijskem 1162.

(V Gornjemgradu) bilo je dne 1. t. m. zborovanje gornjegrajske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda. Poročalo se je o dosežanjem delovanju, spominjalo se od tod na Koroško preselivšega se notarja Svetina, bivšega načelnika in umrlega g. župnika Rodoška, bivšega podpredsednika. Od prejšnjega odbora ostal je samo tajnik in blagajnik, ki pa je vsako novo izvolitev odločno odklonil. Izid volitve bil je sledeči: Predsednik: g. Josip Krajnc, veleposestnik. Namestnik: g. Jakob Božič, trgovec. Blagajnik: gđ. Lea Kališ, učiteljica. Namestnik: g. Rasto Pustoslemšek, not. konc. Tajnik: g. Drag. Mikuš, obč. tajnik. Namestnik: g. Josip Prisan, posestnikov sin. Od novega odbora je pričakovati ži vabnega delovanja v prid slovenske mladine.

(Gornjegrajska čitalnica) priredila je letos že dva zabavna večera, o prvem smo že poročali, drugi se je pa vršil dne 8. t. m. Imeli smo tombolo z prav lepimi dobitki; prvi dobitnik stenska ura. Zabava bila je animirana in vsak udeležencev se je zadovoljen vračal domov. Zadnji čas pristopilo je čitalnici več novih članov; vidi se tedaj, kako je bilo koristno, da se je prestavila iz gostilniških prostorov v zasebne.

(Šulerajska šola na Slatini) je že na konju, zakaj dež. šolski svet je dovolil ustanovitev za sedaj enorazredne javne ljudske šole z nemškimi učnim jezikom ter uvrstil vrhatega to šolo celo v II. plačilni razred. Seveda bo sledil takoj tudi drugi razred. Usojamo si vprašati deželni šolski svet oziroma referenta Ambrožiča, ali se je postopalo tukaj po določbah zakona o ustanavljanju javnih ljudskih šol? Ali je imela šola v predpisani dobi let povprečno število obiskujočih otrok? Nemških otrok ne naberete 40 ne le v daljavi štirih kilometrov, temuč med Ptujem, Mariborom in Celjem sploh ne. Ta slučaj pa naj bi opozoril Slovence, da ustanavljajo v jezikovno mešanih krajih šole s slovenskim učnim jezikom. Par let jih bo že zdrževala javna požrtvovalnost, potem pa se mora dežela prisiliti, da jih vzame v javno oskrbo. To se naj zahteva glede Ciril Metodovih šol v Velikovcu Vuzenici ter glede dekliske okoliške šole v Celju, karero pač zdržujejo Slovenci iz povse napačne požrtvovalnosti, ko se vendar lahko prisili dežela k temu.

(Žica.) Slavna posojilnica v Konjicah je darovala našemu bralnemu društvu tudi letos, kakor vsako leto, prispevek 10 kron. Tem potem se ji izreka najtoplejša zahvala. Želimo ji najslajnejših uspehov. Živela! Društveni odbor.

(S Črne gore pri Ptuj) Laž in spet laž! Repa in njegovi prijatelji ne morejo preboleti, da pri občinski volitvi niso zmagali združeni z nemčurji. V umazanem ptujskem lističu napa dajo iz jeze razne osebe, stanove, celo ptujsko posojilnico. Repovci so vajeni na žganje ali šnopa. Brez tega ne more nobeden shajati! Ker pa si ga ne morejo ali nočejo sami dovoli kupiti, prosili so svoje prijatelje v Ptuj za denarno podporo; v neki gostilni so celo podpisovali prošnjo

za tako podporo. Njih komandant je slovesno obljubljal, da podpora iz Ptuja gotovo pride! Ker so Repovci na dan volitve pili in jeli na drugih stroške, trdijo, da so isto delali slovenski volilci. To pa je laž. Volilci od Sv. Lovrenca in s Črnogore, ki so proti Repi volili, so pili in jeli na svoje stroške, niso nikjer podpore beračili in „febtali“. Niti od duhovnikov, niti od posojilnice nobeden volilec ni dobil nobene podpore. To je resnica, nasprotno je laž. Pa našim nasprotnikom je vsako sredstvo dobro, najljubša jim je laž in obrekovanje. Sramota!

(Mestna občina ptujška) se je obrnila na „Steiermärkische Sparcasse“ za posojilo 90.000 K, katere bo zazidala pri zgradbi nove meščanske šole in dekliškega doma.

(V ptujškem občinskem svetu) je bil sprejet predlog, naj se magistrat obrne na merodajna mesta, naj se obligatni pouk grščine na ptujski gimnaziji odpravi in da se dá staršem prostost, izvoliti za svoje sinove pouk v grščini ali francoščini. Ptujski magistrat se bode obrnil tudi na ostale občinske svete v Avstriji, naj sklenejo tudi za ostale gimnazije slične izjave.

(Od Sv. Križa pri Ljutomeru.) Krajni šol. svet in šolsko vodstvo se na tem mestu zahvaljuje v imenu ubogih učencev tukajšnje petrazrednice za volilo 20 K po pokojnem gospodu Antonu Veseliču, usnjarskem mojstru v Logarovcih. Ohranimo ga v hvaležnem spominu!

(Vojaški nabori v mariborskem okraju.) V Slov. Bistrici je bilo dne 1. marca od 192 na nabor došli fantov potrjenih 51, dne 3. marca pa od 132 fantov 21. V Mariboru dne 4. marca od 181 fantov 34, dne 5. marca 180 fantov 36, dne 6. marca od 183 fantov 35, dne 7. marca od 182 fantov 52, dne 8. marca od 147 fantov 43. Pri št. Lenartu v Slov. Gor. so jih vzeli dne 10. marca od 166 fantov 40, dne 11. marca pa od 119 fantov 29.

(Državna gimnazija v Mariboru.) V poslanski zbornici je dne 10. t. m. naučni minister Hartel odgovoril na interpelacijo posl. Robiča in tovarišev glede prenapolnjenosti dvojezičnih vzporednic na državni gimnaziji v Mariboru. Minister je povedal število dijakov na tem zavodu in izjavil, da se je v letu 1890/91 pri 72 dijakih in leta 1897/98 pri 96 dijakih razdelil razred. Da pa od tedaj do tega ni več prišlo, ima svoj vzrok v tem, ker manjka profesorjev in vkljub prizadevanju niso mogli najti primernih učiteljskih moči.

(Samomor 72letne žene.) V Karčovin pri Mariboru se je obesila 72letna Neža Rumpf, ker ji njeni sorodniki niso hoteli vrniti izposojenega denarja.

(Izvenakademična podružnica sv. Cirila in Metoda v Gradcu) je na občnem zboru dne 8. marca t. l. izvolila sledeči odbor: gg. dr. Fran. Žižek, predsednik, Fran. Hrašovec, podpredsednik, Ivan Mikl, blagajnik, Miško Cizelj, blagajnikov namestnik, dr. Matej Osenjak, tajnik, Pavel Glaser, tajnikov namestnik.

(K volitvam trgovaške in obrtne zbornice v Gradcu.) Z ozirom na to, da vladajo med volilci nesporazumljenja, objavljamo, da določitve zborničnega volilnega reda, po katerem mora od 14 zborničnih članov trgovaškega oddelka najmanj 8 in od 30 zborničnih članov obrtnega oddelka najmanj 18 v Gradcu stanovati, ni tako umeti, da bi bilo vse ostale mandate popolniti brezporojno s zunanjimi člani. Omenjena določba nikakor ne prepoveduje, da bi ne smelo biti tudi večje število članov stalno nameščenih v Gradcu.

(V Gradcu) je izpraznjen en deželnozborski mandat; zanj se poganjata dr. H. Mann Wellenhof, kandidat nemške ljudske stranke in graški občinski svetnik Einspinner, kandidat obrtniškega društva.

(Sneg je zapadel) vnovič skoro vso Gor. Štajarsko. Tako poročajo iz Eisenfza, da je prišlo tam snežiti dne 9. t. m. in je snežilo več dni zaporedoma, da je vsa okolica pod snegom. Ustavljen je bil celo železniški promet na progi Eisenfz Vordernberg.

Druge slovenske novice.

(„Slovenska Matica“ v Ljubljani) obdružuje v četrtek dne 20. sušca 1902 CXXVIII. odborovo sejo ob petih popoldne v društveni pisarni Spored: 1. Naznanila predsedništva. 2. Potrditev zapisnika o CXXVII. odborovi seji. 3. Poročilo knjižnega odseka. 4. Poročilo tajni kovo. 5. Eventualia.

(V korist družbe sv. Cirila in Metoda) priredita srednjemestna in šentpeterska podružnica v Ljubljani dne 19. t. m. veliko veselico. Pri nas je pa tako redkchedaj slišati, da bi se vršila kaka slavnost tej prevažni družbi v korist.

(Ponudbe za bohinjski predor.) Dne 7. t. m. je potekel termin za vlaganje tozadevnih ponudb. Prišle so štiri ponudbe, vsaka je vložila eden milijon varščine. Vlada je baje proračunila stroške za predor na 18 milijonov kron ter namerava prevzeti delo v lastno režijo, ako se ne oglasi noben cenejši ponudnik.

(Hotel v Vratih pod Triglavom) je sklenilo „Slov. planinsko društvo“ zidati za 11.000 gl.; toliko bo stala zidava, 5000 gl. bo dalo za opravo, 2000 gl. za cesto in čez 1000 gl. se jih je že izdalo za vodovod. Zbiravniki obetajo tukaj najboljšo zdravilno, posebno za nervozne; hotel bo internacionalen, za vse narode. Ta vest gotovo razveseli vsakega ljubitelja naše domovine; nova bohinjska železnica odpre nov tek življenja, zato je hvalevredno, da postavi naše planinsko društvo hotel v Vratih, ker sicer bi se tam hitro ugnjezdili Nemci.

(Bolezen med otroci) V Zatičini na Dolenjskem so morali letos že v drugi zapreti šolo radi škriatic. Vzrok vednim nalezljivim boleznim so nezdravi šolski prostori, ki bi bili prej porabni za jetnišnico nego za šolo.

(Obsojen v dosmrtno ječo) Na cesti blizu Krke na Dolenjskem je bil dne 9. januarja 1899 napaden in umorjen posestnik Martin Novljan iz Krke. Vedelo se je pač, da je ta umor izvršilo več oseb in sicer ciginov, dva možka in edna ženska, ali orožnikom se je posrečilo dobiti samo enega teh tolovajev v roke in sicer cigana Simona Helda, ki je bil potem v Novem mestu obešen. Lani pa se je posrečilo vjeti še drugega tolovaja, Gašparja Helda, ki je bil te dni pred novomeškimi porotniki obsojen v dosmrtno ječo.

(Novo realčno poslopje) začno graditi v Idriji prihodnji mesec. Poslopje bo enonadstropno in bo do prihodnje zime pod streho.

(Spomenik pesniku Vilharju) postavi trg Postojna na Notranjskem. Slovenski akademski kipar gospod Repič je izdelal že krasen doprni kip pesnikov.

(Deklica akoro živa zgorela) Dne 7. t. m. se je v Grgarjih na Goriškem do smrti opekla 13letna deklica Grela se je pri ognjišču, kjer se je je prijel ogenj. Ko je mati to videla, jo je hotela rešiti ter je trgala ž nje obleko, ali se pri tem sama nevarno ožgala. Prenesli so jo v goriško bolnišnico vso opečeno po telesu in obrazu, da je ni bilo spoznati. Deklica je kmalu umrla.

(O ameriških Slovencih) V Pueblo so ameriški Slovenci ustanovili igralno družbo „Naprej“. O Veliki noči bodo igrali veliko igro. Tudi v Jolietu pridno igrajo slovenske igre. V Pueblo so ustanovili slovensko čitalnico „Lipa“.

Politični pregled.

(Državni zbor.) V seji dne 10. t. m. je poslanec Klofač vložil nujni predlog zaradi trpinčenja vojakov; utemeljeval ga je z daljšo razpravo o moderni državi in kulturnem napredku. Predlog se je tikal nekega vojaka, ki je baje v Pragi pretrpel velike muke, topli so ga tako silno, da ima zdaj glavo obešeno na levo stran. Minister za deželno brambo je na to odgovoril, da vojak Müller ni bil tepen, marveč si je sam vrat tako pokvaril, ker je vedno držal glavo na levo stran, da mu ne bi bilo treba pri vojaških službah. Potem se je nadaljevala razprava o proračunu. Poslanec dr. Stojan je v imenu slovenskih poslancev predložil resolucijo glede uravnave vod v slovenskih pokrajinah. — V seji dne 11. t. m. se je ta točka glede cest in vod nadaljevala ter jo je končno zbornica vzprejela. Potem se je začela nadrobna razprava o proračunu za deželno brambo. Vsa

potrebščina znaša 60.823.851 K, l. 1892 pa je znašala samo 37 milijonov kron, torej se je ta znesek v desetih letih skoraj podvojil. Poslanec Kaiser in Romanowicz priporočata vladi, naj revnim vojakom, ki morajo hoditi k orožnim vajam, povrne potne troške. Poslanec Biankini je navajal razne nedostatke pri bosanskih bataljonih na Dunaju. Govornik je povedal, da bosanski vojaki na Dunaju zelo umirajo, ker niso navajeni ondotnega podnebja, zato naj bi jih rajši pošiljali v domače kraje. — V seji 12. t. m. je prišel v razpravo predlog za znižanje pristojbin pri dunajskem posojilu 285 milijonov. Pri tem je brišlo do hudega prepira med krščanskimi socialisti in soc. demokrati. Psovali so se s „tatovi!“ „sufti!“ itd. Predlog je bil sprejet. Nato je bilo prvo branje začasnega proračuna. Češki radikalec Choc je hudo napadal vlado, da zatira slovanske narode in da v Avstriji vlada samo nemški poslanik. Češki agrarec Prašek je izjavil, da bo tudi njegova stranka glasovala proti začasnemu proračunu. Govoril je tudi soc. demokrat Eilenbogen, ki je že v tretje imel isti govor, namreč o izjemnem stanju v Trstu. Začasn timer račun so potem odkazali proračunskemu odseku. Nato se je nadaljevala proračunska razprava o deželni brambi. Posl. Wagner je podal resolucijo za znižanje vojaške službe na dve leti, za zmanjšanje stalne vojske in razne olajšave v službi. Poslanec Hofica je ostro prijemal vojaško upravo, ker se z Slovani v vojski grdo ravna, in nemški oficirji čisto žalijo slovansko prebivalstvo po mestih.

(V varstvo domačega vina) so v državnem zboru dne 26. februarja slovenski poslanci vložili predlog, v katerem pozivljejo vlado, naj ukrene potrebno zlasti zoper vedno naraščanje izdelovanja umetnega vina, ker s tem najbolj oškodujejo vinogradnike, ki so z velikimi denarnimi in časovnimi žrtvami ter mnogim naporom obnovili svoje po trtni uši opustošene vinograde. Umestne bi bile vsled tega zakonite odredbe, ki bi zajezile vedno naraščajoče izdelovanje umetnih vin. Ker se v zaprtih mestih pobira užitina od vina na mestni meji, je to vino, kakor naglo pride v klet, brez vsake nadaljne kontrole. In tako se zgodi, da mnogi nesolidni gostilničarji in trgovci, ki v kletih izdeljujejo umetno vino, od tega ne plačajo nekake užitnine ter s tem oškodujejo poštenega trgovca in krčmarja. Da se temu zlu vsaj deloma z uspehom pride v okom, bi se moralo vinske zaloge v zaprtih mestih ravno tako vpisati in obdačiti, kakor v kletih gostilničarjev na deželi; ta ostrejša kontrola bi ne bila nikaka novotarija, ker obstajajo ednake fiskalne kontrole že za sladkor, žganje, itd.

(Preosnova tiskovnega zakona.) Vlada boče najbrže že pred Veliko nočjo predložila državnemu zboru zakonski načrt o preosnovi tiskovnega zakona s prosto kolportazo.

(Vojaški dopusti ob času žetve.) Merodajni vojaški krogi so poskusili, kako bi se obneslo to, da bi kmečke fante ob času žetve pustili na dom na dopust, kakor se je to že večkrat v državnem zboru zahtevalo. Dovolili so torej lani več vojakom ob omenjenem letnem času dopust, a zdaj so prišli do prepričanja, da se nade, ki jih je poljedelstvo stavilo na takšne dopuste niso izpolnile. Poljedelci so takšni „urlavbarji“ večkrat celo ovirali pri delu.

(Za Dalmacijo) je imenovan namestnikom Erazem baron pl. Handel, namesto v pokoj stopivšega feldcajmajstra pl. Rhonfelda. Vojaškim poveljnikom dalmatinskim je imenovan feldmaršal lajtnant K. Horsetzky.

(Vojna v Južni Afriki) Buri so dosegli veliko zmago, razbili so popolnoma velik angleški oddelek, general Methuen je bil ranjen in ujet. Angleški listi priznavajo, da je to najhujši udarec, kar so jih Angleži doživeli na južno afriškem bojišču. Iz Kitchenerjevih brzojav o tem porazu je posneti naslednje: Prva brzojavka pravi, da sta šla lord Methuen z 800 možmi in major Paris s 300 možmi od Winburga v Lichtenburg. Hotela sta se pri Roviriner Fonteinu združiti z generalom Gressfeldom, ki ima 1300 mož. Od te armade je pribežalo kakih 50 mož nazaj, ki so povedali, da je bila angleška vojska razbita, general Methuen ranjen in ujet, topovi in vse

streljivo pa je padlo v roke Burom. Druge brzjavke pravijo, da so Buri pod poveljstvom Delareya napadli Angleže od treh strani hkrati. Angleži so marširali v dveh oddelkih, ob treh zjutraj so odšli od Turbascha, in uro pozneje so jih Buri napadli. Pridirjali so v največjem galopu in razgnali najprej zadnje čete, potem pa glavna oddelka. Nastala je nepopisna groza in zmešnjava, zlasti ker so se splašali konji in mule. Major Paris je zbral 40 mož krog sebe in je z njimi pobegnil. Ves trud angleških častnikov, ki so hoteli vzdržati red, je bil zaman, ker so Buri pritiskali od leve in desne. Ljudje in mežgi so zbežali, dokler niso prišli v pest Burom; najdalje so se držali pešci, a ves odpor je bil zaman. Ker so bili skoro vsi burski oddelki preoblečeni v angleške uniforme, jih Angleži niti niso mogli razločevati od svojih. Pobijali so se kar sami med seboj in tako Burom olajševali delo. General Methuen je sedel do zadnjega hipa v svojem vozu, ki so ga vlekli voli, in bil je menda tudi v njem ujet. Buri so lahko zadovoljni; porazili so popolnoma 1500 mož močnega sovražnika in se preskrbeli za dolgo dobo z vsemi vojnimi potrebščinami. Ujeli so okrog 1000 Angležev, od teh so kakih 200 obdržali, druge so izpustili. Od Methuenove čete so bili ubiti po angleškem poročilu trije lajtnanti in 38 podčastnikov, eden oberst in nadoberst težko ranjena — zadnji je vsled ran že umrl — pet višjih častnikov in štirje lajtnanti so težko ranjeni, koliko navadnih vojakov je bilo ubitih, še ni gotovo. General Methuen je ranjen v nogo, in bi mu jo morali odrezati, ker pa ni v burskem taboru nobenega zdravnika, je nevarnost, da celo umrje. — Prišlo je zopet novo poročilo o burski zmagi: Angleška kolona generala Greenfella je bila od burskega generala Campa popolnoma uničena.

(116) 1

Tužnega srca javljava vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je najin premili in nezabni oče

ŠTEFAN JAVORNIK

bivši, občinski tajnik

po kratki in močni bolezni dne 4. marca t. l. ob 3. uri popoldne, previden s svetotajstvi za umirajoče mirno v Gospodu zaspal ter bil dne 7. marca na farnem pokopališču v Šmarju pri Jelšah pokopan.

ŠMARJE pri JELŠAH, dne 8. marca 1902.

Zalujoča deca:

Mihela in Mirko Javornik.

Trije trgovski učenci

poštenih staršev, z dobrimi šolskimi spričevali, se sprejmejo v dobre trgovske hiše; eden v (118) 3-1 Ljubljani, dva na deželi.

Ponudba sprejme upravnistvo „Domovine“ v Celju.

Sadna drevesca

(p e v č e k e)

hruške in jablane, prodaja cenó

gospod T. Grah

na Ponikvi ob južni železnici.

(95) 4-4

dr. JANKO SERNEC

naznani, da se je kot praktični zdravnik v Šoštanj na Štajarskem naselil, kjer ordinuje v hiši posojilnice na Glavnem trgu. (115) 2-2

Poštna in brzojavna upraviteljica

od prvega aprila pri večjem poštne uradu na Štajarskem ali Koroškem službe. Naslov (106) v upravnistvu „Domovine“ v Celju. 2-2

Prodajam posestvo (Bierquelle)

v Šoštanju s krčmarskim obrtom pod ugodnimi pogoji. — Vse natančneje pove PEVEC v Šoštanju (114) 3-2

Patentovane široke mlatilnice

za gladko slamo. Igraje lahek tek.

Goni 10 konj ali 2 kravi. Garancija.

Izvrstna izvedba. Nizka cena.

Zahtevajte prospekte zastoni od

(110) 12-1 tovarne strojev

PH. MAYFARTH & Co. Dunaj II. I.

Iščemo zastopnike in prekurce.

Na debelo. * Na drobno.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“

Celje, Graške ulice št. 12.

Za stavbeno sezono vse stavbene potrebščine v največji izbiri.

Opozarja na svojo veliko zalogo travert, vodovodnih cevi, izdelkov iz kamešćine, kakor cevi za kanalizacije in stranišća, nastavke za dimnike v vsakovrstnih oblikah, cementa, stavbenih in pobištvenih okovov, samokolnic, raznega rokodelskega orodja, kuhinjske priprave, štedilnikov itd.

Tomaževa žlindra — najizvrstnejši gnoj za polja, njive in vinegrade.

Velika izber železnih peči in travniških bran!

Cenejše kakor povsod

*** kupite

v * čez sto let * v isti hiši se nahajajoči trgovini klobukov

Kristijana Wolf

Celje, Kolodvorske ulice Bahnhofgasse št. 6.

Ustanovil I. WOLF leta 1798.

Klobuki in čepice

najfinejše kakovosti od

✕ prvih tvrdk. ✕

(103) 5-2

Josip Weber

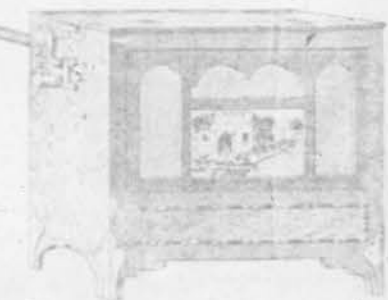
Rimske Toplice (Römerbad), Štajarsko.

Izdeluje kot posebnost vse vrste glasbenega orodja kakor harmonike in lajne (verke) od najcenejšega do najfinjšega izdelka.

Prezame vsako v to stroko spadajočo popravilo, kakor harmonium, ariston, symphonon, polyphone, kakor tudi vseh vrst

avtomate po najnižji ceni. Zunanja naročila se hitro in vestno izvršujejo. (87) 3-3

Hrastove stebre

za vrte itd. različne debelosti in dolgosti

(111) 2-2 prodaja po dogovoru

IVAN APAT pri Vranskem.

Postrežba točna. * Cene nizke.

Koncipijenta

(103) 2-2

išče

notar Baš v Celju.

2000 parket tabel

5 različnih vrst ima naprodaj
Franc Benkovič, veleposestnik v Blagovnici p.
(102) 3-3 Trojana.

Sadjereja ima bodočnost!

V. VERŠEC, sadjerejska
in vinorejska šola na Bizeljskem pri Bre-
žicah, Štajarsko

priporoča

svoje ogromno velike, pristne zaloge vseh mogočih
priporočila vrednih sadnih vrst, požlahtnjenih trt
in pristne slivovke po najnižjih cenah.
!!!!!! Vsak ljubitelj naj si naroči cenike!!!!!!
(104) 4-3

(117) 1

Vabilo

na

občni zbor

posojilnice v Trbovljah
registrirane zadruge z neom. poročtvom
na velikonočni torek, 1. aprila t. l., ob 11. predp.
v kaplaniji.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Potrjenje letnega računa za l. 1901.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev načelstva in nadzornišva.
5. Nasveti in slučajnosti.

Načelstvo.

Računski sklep

občinske hranilnice v Krškem

za prvo upravno dobo od 1. junija do 31. decembra 1901.

Prejemki.

Denarni promet.

Izdatki.

	K	h		K	h
Račun hranilnih vlog:			Račun hranilnih vlog:		
Prejete hranilne vloge	140289	02	Izplačane hranilne vloge	4278	30
hipotečnih posojil:			obresti hranilnih vlog:		
Vrnena posojila	26	94	Izplačane obresti	4	69
hipotečnih obresti:			hipotečnih posojil:		
Prejete obresti	2157	11	Izplačana posojila	88230	—
obresti občinskih posojil:			občinskih posojil:		
Prejete obresti	95	63	Izplačana posojila	8500	—
tekoči:			založnih posojil:		
Vzdignene glavnice pri denarnih zavodih	65577	12	Izplačana posojila	500	—
obresti na tekočem računu:			tekoči:		
Prejete obresti	89	06	Vloge pri raznih denarnih zavodih	102040	06
založnih obresti:			uradnih stroškov:		
Prejete obresti	7	50	Izplačani uradni stroški	129	98
dohodkov in pristojbin:			blagajne:		
Prejete pristojbine	—	50	Gotovina dne 31. decembra 1901	4273	89
uradnih stroškov:					
Prejeti uradni stroški	164	04			
	208406	92		208406	92

Denarno gibanje: Prejemki znašajo K 208406 92, izdatki znašajo K 204133 03 skupaj torej K 412539 95

Aktiva.

Bilanca za dan 31. decembra l. l.

Pasiva.

	K	v	K	v		K	v	K	v
Račun blagajne:					Račun hranilnih vlog:				
Gotovina dne 31. dec. 1901			4273	89	Vloženih	140289	02		
hipotečnih posojil:					Vzdignjenih	4728	30		
Izplačana posojila	88230	—	88203	06		135560	72		
Vrnena posojila	26	94			Pripisanih obresti	1544	72	137105	44
občinskih posojil:					prehodnih obresti:				
Izplačana posojila			8500	—	Za obr. v tek. l. za l. 1902 prejete:				
posojil na zaloge:					a) hipotečnih obresti	908	45		
Izplačana posojila			500	—	b) založnih obresti	5	18	913	63
tekoči:					davkov in pristojbin:				
Naložen denar p. raznih zavodih	102040	06			Dolžna rentnina in pristojbina			23	74
Vzdignjen	65577	12			uradnih stroškov:				
	36462	94			Dolžna pristojbina poštni hran			3	47
Pripisane obresti	787	92	37250	86	izgube in dobička:				
					Čisti dobiček			681	53
			138727	81				138727	81

Izguba.

izkaz dobička in izgube.

Dobiček.

	K	v	K	v		K	v	K	v
Račun obresti hranilnih vlog:					Račun hipotečnih obresti:				
a) izplačane obresti	4	69			a) prejete obresti	2157	11		
b) kapitalizovane obresti	1544	72	1549	41	b) za l. 1902 predplačane obresti	908	45	1248	66
pristojbin in davkov:					obresti občinskih posojil:				
Rentnina za leto 1901			23	24	Prejete obresti			95	63
dobička in izgube:					založnih obresti:				
Čisti dobiček za leto 1901			681	53	a) prejete obresti	7	50		
					b) za l. 1902 predplačane obresti	5	18	2	32
					obresti denarnih zavodov:				
					a) prejete obresti	89	06		
					b) pripisane obresti	787	92	876	98
					uradnih stroškov:				
					a) prejeti stroški	164	04		
					b) izplačani stroški	129 98		30	59
					c) dolžna pristojbina p. hr.	347	133 45		
			2254	18				2254	18

Ervin grof Auersperg l. r.
predsednik upravnega odbora.Anton Križman l. l.
ravnatelj.

(112) 1

Dr. Janez Mencinger l. r.
predsednik ravnateljstva.Janez Jerman l. r.
ravnatelj.Dr. Jurij Pučko l. r.
podpredsednik ravnateljstva in blagajnik.Franc Rumprecht l. r.
ravnatelj.Dr. Tomaž Romih l. r.
pisarniški ravnatelj.Anton Rupert l. r.
ravnatelj.